

(Alberti), der føre mig til at ønske, at man ikke gaaer videre i denne Sag, end nu er skeet ved Lovforslagenes Indbringelse til 1ste Behandling. Jeg troer ikke, at den høitærede Forslagsstiller derfor skal paa nogen Maade fortryde at have bragt Sagen frem. Tværtimod, jeg haaber, han skal kunne have den Tilfredsstillelse, at han atter ved sin Optraeden i denne Session har givet et nyt og kraftigt Stød til Sagens Fremme. Han har jo hørt den ærede Ministers, jeg vil ikke sige Løfte, men dog Tilfagn om at nedsette en Commission, og han er med Rette af det ærede Medlem for Thisted bleven mindet om, at den Mistro, hvormed man tidligere betragtede Commissioner, ikke med Rette kan gjælde længer, idet vi netop i den sidste Tid have seet adskillige Commissioner, der have arbeidet baade med Hurtighed og med Kraft. Naar den Commission, som den ærede Minister har stillet i Udsigt — hvad der efter den ærede Ministers Stilling til Sagen ikke kan betvivles vil blive Tilfældet — sammensættes af Mænd, der have Kjærlighed til Sagen, kan man vistnok haabe, at den ikke vil blive udstudt til en uvis og usikker Fremtid, men at man om ikke i 1870, saa dog ganske saa Aar senere vil have denne Sag gennemført eller i alt Fald væsentlig forberedt. Der blev af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) navnlig lagt stor Vægt paa den finansielle Side af Sagen, og det er vistnok med Rette. Han har efter den Maade, hvorpaa han stillede sig, navnlig havt Økket aabent for de betydelige Byrder og Udgifter, som der kan blive Spørgsmaal om ved Reformens Gjennemførelse. Imidlertid maa man paa den anden Side ikke være blind for, at adskillige af de Byrder og adskillige af de Udgifter, hvorom der bliver Tale, ville ligesom kunne opveies ved Besparelsen paa andre Omraader, saasom de kortere Fængslinger og Indskrænkningerne af Appeller, der ligeledes følge heraf. Det behøver jeg vel neppe at minde ærede Medlemmer om, thi det er jo Noget, som tildeels falder af sig selv og let frembyder sig for Betragtningen, at det ikke er ganske rigtigt, naar man siger: de og de Udgifter, de og de Byrder i Lovforslaget flyde af Rævningsinstitutionen som saadan. Det er

saaledes ganske vist Tilfældet, at Vidneførelsen vil blive noget kostbarere, idet Vidnerne møde for Dommeren personlig langveis fra, men denne Udgift flyder ikke af, at Rævninger kaldes til Dommere, men deraf, at man forlader det hidtilværende Beviisystem og indfører Mundtilighed og Offentlighed, og vilde blive den samme, hvad enten Rævninger eller retskærde Dommere kaldes til at dømme. Jeg anfører ikke dette, fordi der netop under nærværende Forhandling er faldet nogen Uttring, der giver Anledning dertil, men fordi jeg oftere har hørt saadanne Uttringer af ærede Medlemmer udenfor Forhandlingen. Hvad der er en speciffik Følge af, at Rævningeinstitutionen indføres, er den Tidsforbrug, det bliver for den enkelte Rævning at kaldes fra sit Hjem for et vist Tidsrum ad Gangen og overvære Forhandlingerne; men seer man nærmere til, er det dog ikke nogen overdreven betydelig Byrde. Hvad vil det sige, at 1440 Rævninger om Aaret — saamange er der efter Udkastet Spørgsmaal om — i kortere Tidsrum ere borte fra deres Hjem? Ja, vel medfører det en Udgift for dem i de enkelte Tilfælde, som kan være sølelig nok for den mindre Bemidlede, men selve Tidsforbruget er i sig selv ikke stor, og man vil i alt Fald ved at følge den Fremgangsmaade, som i den nyere Tid er begyndt at følges andre Steder, navnlig ogsaa i England, nemlig at give Rævningerne et Bederlag, for en Deel gjøre Byrden mindre sølelig. At nu, naar man seer bort fra dette specielle Forhold, Retspleiens Reform vil komme til at gjøre Pengeskrav, følger jo af sig selv. Jeg troer imidlertid, at den ærede Forslagsstiller havde fuldkommen Ret, da han yttrade, at naar man gaaer ind paa Forslaget, som det foreligger i Forbindelse med de 2 andre af ham indbragte Forslag, saa vil dog Reformen ikke blive kostbarere, end hvad der nu medgaaer til Retspleien, Alt selvsølgelig bortseet fra Pensionsbyrdens foreløbige Forøgelse. Det er ingenlunde noget ubetydeligt Beløb, som for Dieblisset medgaaer til Retspleien; efter en Beregning, som rigtignok kun er løselig og ikke gjør Fordring paa Paalidelighed, troer jeg at kunne udtale, at de Udgifter, der i Form af Lønning og paa anden Maade som Arbeids-